

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput IV. De Gaina Gotho, & de malis ab eodem perpetratis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Sero tandem hunc in modum Ecclesiae A
ea diffensione liberatae, in pristinam rur-
sus concordiam redierunt. Antiochia
vero ii qui Eustathiani dicebantur, ali-
quandiu perstitere collectas seorsum ce-
lebrantes, etiam sine Episcopo. Eva-
grius enim qui Paulino successerat, bre-
vi temporis spatio supervixit, uti jam
diximus. Atque idcirco, ut opinor,
Episcopis facilis fuit reconciliatio, cum
nullus superesset adversarius. Populus
vero, ut mos est vulgi, paulatim sese
adjungens iis qui sub Flaviano con-
ventus Ecclesiasticos agebant, progres- B
su temporis majori ex parte in unum
coaluit.

ρων και αι μεν εκκλησια ούπεροε ταύτης
τ' διχονοίας ωδε απαλλαγειται, την προς
αλληλας κοινωιαν απελαβον το ο πληθον
των εν ανησυχία καλεμενων ευσταθιων,
αρχι πνος διεμεινε εν αυτω σωμαγομενοι,
και επισκοπεσ ενλιος' ολιγον γω χρονον επειω-
σας, ως εγνωμεν, ετελδύτησαι ευαγγελιο ο
παυλινον διαδεξαμεν' και τετο γωσιμαρ
ευμαρεισ εχρονον τοις επισκοποισ αι διαλλα-
γαι, μηδενος εναντισ ολι' ο ο λαοσ, οια δ' ο
μ' φιλει, και' ολιγως αι επεσθημενοι τοις
υποφλαειανον εκκλησια ζεσιν, οι πλειεσ πα
χρονω ηνωθησαν.

CAPUT IV.

De Gaina Gotho, & de malis ab eodem
perpetratis.

PER idem tempus Gaina, vir barba-
rus, qui ad Romanos transfugerat,
& ex gregario milite præter omnium
expectationem ad honorem Magisterii
militaris pervenerat, Imperium Roma-
num sibi vindicare conatus est. Hæc
dum molitur, Gentiles suos Gothos,
ex propriis ipsorum regionibus in Ro-
manorum ditionem evocat, & eos qui
ipsi amici essent, Centuriones ac Tribu-
nos constituit. Porro cum Tirbingilus
res novas concitasset, qui propinquitate
generis ei conjunctus, numerofum mili-
tum agmen in Phrygia regebat; Pru-
dentibus quidem viris minime obscu-
rum erat, Gainam ista machinatum esse;
Sed tamen qui vastationem ur-
bium ejus Provinciæ se moleste ferre
simulabat, mandatam est ipsi, ut illis
succurreret. Postquam vero in Phry-
giam pervenit, Barbarorum multitudine
stipatus, perinde quasi ad bellum
venisset; consilium quod antea occulta-
verat, in lucem protulit: & civitates
quas servare jussum fuerat, alias quidem
vastavit: alias vero invadere meditaba-
tur. Progressus exinde in Bithyniam,
in Chalcedonensium finibus substitit,
atque ibi bellum minabatur. Cum res in
eo discrimine versarentur, ac præcipue
Asiæ & Orientis urbes, & quæcunque
inter Asiam atque Orientem & ad Eu-
xinum Pontum sitæ sunt periclitarentur:
Imperator cum proximis considerans,

Κεφ. δ.

Τά και τον βαρβαρον γοθον γαινα, ο οπι υπ' αυτω
απαχρηθτων δεσινω.

EN τώτω ο γαινας ανησ βαρβαρο, αν-
C Ετο μολησας ρωμαίοις, οξ ευλειεσ στρα-
τωσ ασφαλόγως εις την των εραληγων παρ-
ελθων τάξιν, επεχειρησε την ρωμαϊαν δε-
χην υφ' αυτον ποιειν ταυτα ο βελοδομ-
νοσ, οδω ομοφυλσ αυτω γοθωσ εν τω
ιδιω νόμων εις ρωμαίεσ μελεπεμενολο, και
οδω επιηδεις σωταγματάρχασ και χη-
λιάρχασ καλειςσε περιγιλε δε νεωτε-
σαντοσ, οσ αυτω χρεισ επεσθηκων, πολυαν-
δρωπσ τάγματοσ ηγατο των εν φρυγια
εραληγων τοις μεν δι φρονεσι, δηλοσ ην
ταυτα κατασκηδιασασ αγανακτιω δε επεσ-
ποικμενοσ πορθεμενων των τηδε πόλεωσ,
D επετερεπη ταυταισ βοηθειν' επει δε εις τω
φρυγιασ αφικελο, πληθον εχων βαρβαρων
ωσ εις πολεμοσ αφιγμενοσ, εις το φα-
νερον εξηγε την γνωμω, ην προτερον ερω-
πησ και πόλεισ ασ εταχθη φυλαπειν, εδ' ησ
ταισ ο επιθησεαδ' εμελλε ασταγρομενοσ
εις βιθυριασ, εν τοις χαλκηδονοσ οροισ εσρα-
λοπεδευελο, ο πολεμοσ ηπειλει εν κινδυνω
των πσαγματων ολων, και μαλιστα των εν
ασιασ και εν πολεωσ, οσασ τε μελαξω τετε-
και επει των ευξεινον πόντων οικενται, λο-
γισαμενοσ ο βασιλευσ σω τοις αμφοσ ανω

ὡς σὺν ἀσφαλὲς ἀσφασκεύς ὄντας εἰς
κίδωνον καθίστασθαι πρὸς ἀνδρας ἥδη τὸ
(ἦν ἀπειρηκότες, πέμψας πρὸς γαῖνᾶν,
ἐπήγειλεν αἰτεῖν ὃ, π βάλει)· εἶναι γὰρ
ἐτοίμῳ ἐν πάσιν αὐτῷ ἤρεθαι κεχαρισ-
μῶν· ὃ δὲ, (Σαβῆρινον καὶ αὐρηλιανὸν Ἰσα-
βηκῆς ἀνδρας, Ἰσωνοῶν ἐναντία Φρονην
αὐτῷ, ἐζήτησε· λαβῶν δὲ, ἐφέσατο καὶ
εἰς ταυτὸν τῷ βασιλεῖ συνδραμῶν, εἰς τὸν
πρὸ τῆς χαλκηδόνος ἐκλήθειον οἶκον, ἐν ᾧ
εὐφημίας τῆς μάρτυρος ἐστὶν ὁ τάφος, ὀρ-
κας τὲ λαβῶν ἐ δὲς πρὸς εὐνοίας, ἀπέ-
θετο τὰ ὄπλα, καὶ εἰς κωνσταντινέπολιν
ἐπεραμῆτο, πεζῶν καὶ ἰππέων τῶν ἡγε-
μονίαν ἐν βασιλείᾳ ἔχων παρ' ἀξίαν
ἢ δόξαν εὐ πράξειν, σὺν ἡνεγκε σωφρο-
νως· ἀλλ' ἐπεὶ τὸ πρῶτον πρὸς ἀλλοθρον κατὰ
γνώμην αὐτῷ ἀπέβη, καὶ τῶν καθόλου
ἐκκλησιῶν θορυβῆν ἐπεχείρησεν ἦν μὴν γὰρ
χρησιανός, τῆς τῶν βαρβάρων αἰρέσεως, οἷα
δρῆκε Φρονησίν· ἀναπειθεὶς δὲ πρὸς τῶν
ταύτης πρὸς ἐσώτων, ἢ αὐτὸς Φιλθιμῆ-
μῶν, ἦτησε τὸν βασιλέα μίαν τῶν ἐν τῇ
πόλει ἐκκλησιῶν εἶναι ὁμοδόξας αὐτῷ ἔχειν
μὴ δὲ γὰρ εἶναι δίκαιον, καὶ ἀλλως ἀπειπέ-
εἰ μέμφοτε, ῥωμαίων ὄντα· αὐτὸν εὐαγγέλιον,
ἐξω τειχῶν πρὸς ἀγρόμῳρον εὐχεσθῆ· μαθῶν
ἢ τὰ δὲ Ἰωάννης, σὺν ἐφθούχασε πρὸς λα-
βῶν δὲ εἶναι Ἰπποκόπης οἷπερ ἔτυχον ἐνδη-
μῶντες τῇ πόλει, ἦκεν εἰς τὰ βασιλεία καὶ
τῆ βασιλείᾳ ἐπακούσθαι, αὐτῶν τὲ γαῖνᾶ
παρόντι· πολὺν χαλέχες λόγον, πατριδα
τῆς Φυγῆν ὀνειδίζων, ὥς τῷ βασιλεῖ πα-
τρὶ τότε σωθεὶς ὤμοσεν ἢ μὴν ῥωμαίοις ἐν-
νοεῖν, αὐτῶν τὲ καὶ τοῖς αὐτῶν παισὶ, καὶ νόμοις, ὡς
ἀκύρας ἐπεχειροποιεῖν καὶ τὰ δὲ λέγων, ἐδεί-
κνυ τὸν νόμον ὃν θεοδόσι· ἐθέτω, εἶναι ἑτεροδό-
ξας εἰργων ἐνδον τειχῶν ἐκκλησιάζειν ἐκ τῆ-
τα ἢ πρὸς τὸν βασιλέα πέψας τὸν λόγον,
ἐπεισε τὸν τεθέντα νόμον καὶ τῶν ἄλλων αἰ-
ρέσεων κύριον φυλάττειν ἀμεινον εἶναι συμ-
βαλεύων τῆς βασιλείας πρὸς ἀχαρεῖν, ἢ
πρὸς ὅτι τῶν οἴκῃ Θεῶν ἡρόμῳρον, ἀσεβῆν
καὶ ὁ μὲν ἀνδρείως ὡς παρρησιασάμε-
ν· ἔδ' ἐν σωεχώρησε νεωτεριεθῆναι
πρὸς τὰς ἐπ' αὐτὸν ἐκκλησίας· ὃ δὲ γαῖνᾳς,

A haudquaquam tutum esse, ut imparati
in certamen descenderent cum homi-
nibus qui de salute sua jam despera-
rent, misit ad Gainam nuntius, iussit
ut peteret quidquid vellet. Se nam-
que paratum esse in omnibus ei grati-
ficari. At ille Saturninum & Aure-
lianum Consulares viros, quos adver-
sari sibi suspicabatur, dedi sibi postula-
vit. Cumque accepisset, iis pepercit:
Progressusque in colloquium cum Prin-
cipe, in Ecclesia quæ est juxta Chalce-
donem, in qua Euphemie Martyris se-
pulchrum est, dato acceptoque invi-
cem jurejurando de amicitia, arma de-
posuit: & Constantinopolim traje-
cit, equestris ac pedestris militie Ma-
gister ab Imperatore factus. Sed cum
præter meritum res ei prospere succes-
sisset viderentur, eam ille felicitatem
moderate non tulit. Verum quoniam
prior temeritas ex voto ipsi cesserat,
Ecclesiam quoque perturbare aggres-
sus est. Erat enim Christianus, & se-
cta Barbarorum, qui Arii opinionem
sectantur. Persuadentibus igitur Episco-
pis ejus sectæ, seu potius ipse ambitione
ductus, postulavit à Principe, ut suæ se-
ctæ hominibus una ex Ecclesiis urbis
traderetur. Injustum enim, ac præterea
indecorum esse querebatur, ut ipse qui
Magister erat Romanæ militiæ, extra
urbis mœnia orandi causâ proficiscere-
tur. Quod ubi comperit Ioannes, non
amplius quievit. Sed assumptis Episco-
pis qui tum forte Constantinopoli mo-
rabantur, in palatium perrexit. Et cor-
am Principe, ipso quoque Gaina ad-
stante, multis verbis in eum inve-
ctus est: patriam illi & fugam obji-
ciens, & in memoriam revocans
quomodo tum ab Imperatoris paren-
te servatus, jurasset se Romanis ami-
cum, ipsique ac liberis ejus ac legibus
quas nunc abrogare conabatur, fidem
perpetuo manurum esse. Quæ cum
diceret, legem à Theodosio datam
proferebat, quâ vetuerat, ne hæretici
intra urbis mœnia collectas celebra-
rent. Post hæc ad Imperatorem con-
versus, sua sit ut legem, quæ adversus
reliquas hæreses lata fuerat, ratam
servaret. Sæpius esse dicens Imperio
cedere, quàm prodita Dei domo pia-
culum admittere. Et Ioannes quidem
cum ad hunc modum constanter ac li-
bere locutus esset, nihil in Ecclesiis si-
bi commissis novari passus est. At vero

Gaina jurisjurandi fidem jam violare, A & deprædari urbem meditabatur. Quas quidem insidias prænuntiavit Cometes, qui eo tempore supra civitatem maximus apparuit, ad ipsam ferè terram pertingens, & qualis nunquam antea visus esse memoratur. Ac primo quidem argentariorum tabernas invade- re tentavit, maximam pecuniarum copiam inde collecturum se sperans; Sed cum rutor vulgatus esset cum ista meditari, & argentarii quidquid pretiosum habebant abscondissent, nec pecuniam in mensis more solito amplius publice proponerent; tum Gaina immisiss noctu Barbaris mandavit, ut palatium incenderent. Verum illi re infecta pavidi redierunt. Nam cum propius accessissent, videre sibi visi sunt multitudinem militum ingentis stature. Suspiciatque exercitum esse, qui recens advenisset, rem Gainæ nuntiarunt. Ille, utpote qui sciret haud plures solito milites in urbe tunc esse, dictis fidem habere noluit. Sed cum alii sequenti nocte missi idem quoque quod priores illi renuntiasent, ipse accedens, testis fuit admirandi spectaculi. Ratusque accitos ex aliis urbibus milites convenisse ipsius causâ, eosque noctu quidem urbem & palatium custodire, interdium vero occultari; simulat se correptum esse à dæmone. Et quasi Deum oraturus, pergit ad Ecclesiam, quam in honorem Joannis Baptistæ pater Imperatoris in Septimo construxerat. Ex Barbaris vero, alii in urbe remanserunt: alij simul egressi sunt cum Gaina. Clanculum verò arma in vehiculis feminarum, & telorum dolia exportabant: Sed cum deprehensi essent, portarum custodes qui exportationem armorum prohibere conati erant, interfecerunt. Ingens ex ea re perturbatio ac tumultus urbem complevit, quasi jamjam capienda esset. Verum adversus præsentia mala optimum consilium adfuit. Imperator enim nihil cunctatus, Gainam hostem publicum renuntiavit: Barbatos vero qui in urbe remanserant, occidi jussit. Milites igitur impetu in eos facto, magnam eorum partem interfecerunt; Ecclesiam vero, quæ dicebatur Gothorum, incendio consumpserunt. Illuc enim, velut in ædem sacram, in qua preces facere solebant, confugerant: nec amplius aufugere poterant, utpote foribus oclusis.

Ἰπποκρίων ἤδη διανοεῖτο καὶ τὴν πόλιν πορθεῖν ἡνίκα δὴ ταύτῃ τῷ Ἰππελίῳ παρεμ- νυσε κομίτης, Ἰππὶ τὴν πόλεως φανεῖς μέγιστος, εἰς αὐτὴν σχεδὸν τὴν γῆν διήκων, καὶ οἱ αὐτῶν πρῶτον ἐγγυρησὶ λέγει) ἐπειράτο δὲ πρῶτον τοῖς ἀργυροπώλοις Ἰππελίῳ, χρημάτων πλῆθος συλλέγειν ἐν εὐθείᾳ ἐπιπέδῳ, ὅτι τὰδε βεβήλωται, καὶ τῷ ἀργυροπώλῳ τὸν πρῶτον πλῆθος ἀργυροπώλων, ἐπὶ τῶν ἀργυροπώλων, ἐν νυκτὶ πλῆθος ἐπιπέδῳ βαρβάρων, ἐπέσειλατο τὰ βασιλεία ἐμπροσθεν οἱ δὲ, ἀπεσπῆκε καὶ κατεπληρώθη ἡ πόλις, ὡς γὰρ πλῆθος ἐγγυρησὶ, πλῆθος ὅπλα τῶν ἐδοξάν ὄραν ἐν μεγάλοις σάμασι ὑπονοήσαντες ὅτι νύκτωρ εἶναι στρατὸν ἡνίκα τὴν γαῖαν. οἱ δὲ, ἡπίστατο γὰρ μὴ πλείους τῶν εἰσθότων τῇ πόλει ἐνδημεῖν στρατιώται, οἱ δὲ ἤξιε τοῖς λογομύθοις πισθεῖν ἐπὶ οἱ καὶ τῆς ἐχομῆς νυκτὸς ἀποσταλέτες ἑταῖροι, ταυτὰ τοῖς πρότερον ἡνίκα, αὐτὸς ἐλθὼν, αὐτόπῃς ἐγγυρησὶ τὸ ἀποσταλέναι Ἰππελίῳ νομιστὰς τὸ αὐτὸ χάριτι σιωπῆσθαι ἐν νύκτωρ μὴ φρεῖν τὴν πόλιν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ, ἐν ἡμέρᾳ δὲ λαθάνειν, σιγήσει δαμονοῖ ὡς ἐνδομῆς τε καταλαμβάνει τὴν ἐκκλησίαν, ἡ ἐπὶ ἡμῶν Ἰωάννης τὸ βαπτισθῆναι, ὡς βασιλέως πατρὸς ἀποδομήσει παρὸς τὸ ἐδομῶ Ἰων δὲ βαρβάρων, οἱ μὴ ἐνδονέμοι οἱ δὲ γαῖαν σιωπῆσαν λαθραῖα συλλέγειν ὅπλα ἐν γυναίκεσσι ὀχήμασι καὶ κερμασὶ βεβήλωται ἐπὶ δὲ φεράθησαν, ἵνα φυλακὰς τῶν πυλῶν ἀναίρεσι, πρὸς βεβήλωται καλύσαι τῶν ἰππελίων ἐκκομίδην ἐν ἡμέρᾳ δὲ ταραχῆς καὶ φοβῆς ἀναπλεως ἡ πόλις ἐγγυρησὶ, ὡς αὐτὴ ἀλλοιωθῆται ἀσάθῳ δὲ γνάμη ἐκράτῃ πρὸς τὰ παρὸν δὲ τὸ ὅτι βασιλεὺς μὴ ἐν μελλήσας, ἵνα μὴ γαῖαν πολέμιον ἀνεκέρυξεν τὰς δὲ πρὸς βεβήλωται ἐν τῇ πόλει βαρβάρων, ἀναίρεθῆναι παρὸς ἐταῖρον ἐπιπέδῳ δὲ τῆτοις οἱ στρατιώται, ἀναίρεθῆναι πλείους τὴν δὲ χαλεμῆν Ἰων γὰρ ἐκκλησίαν ἐμπροσθεν ὡς εἰς συνθήκην γὰρ ἐκκλησίαν οἶκον ἐνθάδε ἡθροισμένοι ἐτύχοντο, οἱ δὲ ἐκκλησίαν φυγαῖν ἐγγυρησὶ, τῶν πυλῶν κεκλεισμένων, ταύτα

ταυτα ἡ μαθὼν ὁ γαϊνᾶς, διὰ θράκης ἐλάσας
 ἦκεν εἰς χερρόνησον, καὶ τὸν ἐλλήσποντον περὶ
 ἑαυτοῦ δαζεῖ διανοεῖτο γὰρ ὡς εἰ τῆς ἀντι-
 πέραν ἀσίας κρατήσῃ, ραδίως πάντα τὰ
 περὶ τῆς δευρομηνίας ἔθνη ὑφ' ἑαυτὸν ποιή-
 σαι παρ' ἐλπίδας ἡ ἀπὸ καὶ τὰ δὲ ἀπὸ τῆς
 θείας ῥοπῆς καὶ ἀποδοῦναι ῥωμαίων χρησαμένων
 παρὴν μὲν γὰρ στρατὰ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν,
 καὶ βασιλείας ἀπεσαυμένη, ἧς ἠγείτο
 φλαβίτας ἀνὴρ βάρβαρος τὸ γένος, ἀγα-
 θὸς ἢ τὸν τρόπον, καὶ στρατηγός οἱ ἡ βάρβαροι
 ναὺς μὴ ἔχοντες, ἐπιχειροῦν ἐπὶ φρόνῳ διεκπεῖν
 τὸν ἐλλήσποντον παρὸς τὴν ἀντικρὺν ἠπειρὸν
 Ἰταλίας δὲ πολὺς Ἰππικὴν ἔφευγε, καὶ
 τὰς ρωμαίων ναὺς ἠλαυνεῖ τῶν ἡ βαρβάρων,
 οἱ πλείους μὲν, αὐτοῖς ἵπποις ὑπερῦχοι
 ἔχοντες οἱ δὲ, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀντρεθη-
 σαι ὁ ἡ γαϊνᾶς ἄμα ὀλίγοις περὶ σθεῖς τό-
 τε, ἐ πολλὰ ὑστερον ἀνα τὴν θράκην ἀλώμε-
 νός τε καὶ φεύγων, ἕτερα στρατὰ ἀπέπεσε,
 καὶ σὺ τοῖς ἀμφοῖν αὐτὸν βαρβάρους ἀπώλετο
 τὸ τῶν γαϊνᾶς πολυμυμάτων, καὶ τὸ βίβη τὸ
 τέλει ὁ ἡ φλαβίτας λαμπρὸς ἐν ταύτῃ τῇ
 μάχῃ θύομενος, χειροῦνεται ὑπαίτιος ἐν
 τῷ ἵππῳ αὐτῷ καὶ βικεντίας ὑπαυλῶν, πικίε-
 ται τῷ βασιλεῖ πατρὸς, τῷ πάπῳ ὀμῶνυμῳ
 δευρομηνίας ἡ ἡ ἐξῆς ὑπαυλῶν, ἀναγορεύε-
 ται σεβαστός.

A His cognitis, Gaina per Thraciam pro-
 fectus, in Cherronesum venit, & Hel-
 lespontum trajicere conabatur. Sic enim
 cogitabat, se si Asiam quæ ex adver-
 so objecta erat, occupavisset, reliquas
 Orientis Provincias in suam potestatem
 facile redacturum. Verum is quoque
 conatus infeliciter ei successit, Roma-
 nis Divina ope hic etiã adjutis. Etenim
 pedestres ac navales copiæ ab Imperato-
 re missæ, præstò fuere, quarum dux erat
 Fravita; vir natione quidem barbarus,
 sed bonis moribus, & peritus rei mili-
 taris. Barbari vero cum naves non
 haberent, ratibus vecti, Hellepontum
 trajicere, & in oppositam continentem
 invadere nitentur. Sed vehemens
 Zephyrus repente ingruens, rates qui-
 dem eorum dissolvit. Romanorum au-
 tem naves violenter in illas impulit. Ac
 Barbarorum quidem plerique, simul
 cum equis suis submersi sunt, alij à mi-
 litibus interfecti. Gaina vero tum qui-
 dem unã cum paucis servatus, paulo
 post cum per Thraciam fugiens oberra-
 ret, in alterum incidit exercitum; &
 simul cum Barbaris quos circa se habe-
 bat, extinctus est. Et Gainæ quidem,
 perditorum consiliorum ac vitæ, hujus-
 modi exitus fuit. Fravita vero, cum
 in eo bello egregiam operam navasset,
 Consul factus est. Per idem tempus,
 ipso quem diximus Fravita & Vincen-
 tio Cons. Imperatori natus est Filius avo
 cognominis, Qui sub initium sequentis
 Consulatus, Augustus renuntiatus est.

CAPUT V.

*Quomodo Ioannes multitudinis animos
 concionibus suis pellexerit. Et de muliere
 Macedoniana, cujus panis in lapidem
 conversus est.*

Κεφ. ε΄.

Ἡ ὑπερῶν ὁ ἰωάννης ταῖς διδασκαλίαις τὰ πλείονα καὶ περὶ
 τῆς γυναικὸς μακεδονιανῆς, ἧς ἦν ὁ ἀρτὸς εἰς λίθον
 μετατρέψθη.

Ἰωάννης ἡ ἀεισατῶν κωνσταντινῆ πόλεως ἐκ-
 κλησίας Ἰππικῶν, πολλὰς μὲν ἐν τῶν
 ἑλλήνων, πολλὰς ἡ ἐν τῶν αἰρέσεων ἐπήγετο
 συναρρῆσαι παρὸς αὐτὸν ἐκάσθι ἐκ τῶν, τῶν
 μὲν, ἐπὶ ὀφελείᾳ ἀκροαμένων τῶν ἡ, ἀπό-
 πεισαν ληθόμενων ἀπάντας τε ἡρεῖ, καὶ τὰ
 αὐτὰ δὲ οὐκ ἐξῆν αὐτῷ περὶ τοῦ θεοῦ ἐπειθετοσε-
 τον ἡ παρὸς αὐτὸν ἰο πηθῆναι ἐμεχῆνεσαν, καὶ
 τῶν ἡμῶν λόγων κόρον οὐκ εἶχον, ὡς ἐπεὶ
 αἰσθητοὶ, καὶ περὶ τῶν ἀλλήλων,

D Interea Ioannes Constantinopolita-
 nam Ecclesiam egregie administrans,
 multos tum ex Gentilibus, tum ex here-
 ticus alliciebat. Confluebat ad illum
 quotidie multitudo, partim eorum qui
 utilia ex eo discere, partim eorum qui
 periculum ejus facere cupiebant. Ca-
 piebat autem ille universos, utque idem
 cum ipso de Divinitate sentirent, eis
 persuadebat. Potro populus tanto pe-
 re ejus sermonibus inhiabat, nec illis
 fatiati ullo modo poterat, ut, quoniam
 sese mutuo impellentes ac prementes
 D d d d